

***ἀμύλι** τό, 'μύλ-λι Κάμπ. 'μύλ' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. ἀμύλιον. Περί τῆς λ. ἰδ. *ἈνθΠαπαδόπ. ἐν Λεξικογρ. Ἀρχ. 5 (1918/20) 128 κέξ.

1) Ἀλευρον ἀναμειγνυόμενον συνήθως εἰς τὸ ἐκ κράμβης παρασκευαζόμενον φαγητόν. Συνών. *ἀμυλάλευρο.

2) Λεπτοτάτη ἀμμώδης γῆ Κάμπ.

***ἀμυλιάζω** (I) 'μυλιάζω Πόντ. ('Αμισ. Κερασ. Χαλδ. κ. ἀ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀμύλι.

Ἀναμειγνύω ἄλευρον εἰς φαγητόν συνήθως εἰς τὸ ἐκ κράμβης παρασκευαζόμενον: Ἐμυλιάζω τὰ λάχανα - τὸ φαεῖν Χαλδ.

***ἀμυλιάζω** (II) 'μυλ-λιάζω Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀμυλός.

Καθίσταμαι ὀλίγον τι ὑγρός: Ἐμύλ-λιασεν τὸ ροῦχον.

ἄμυλο τό, Καλαβρ. (Μπόβ.) ἀμύλα ἦ, Χίος — Λεξ. Λάουνδ. Περίδ. — Κορ. Ἀτ. 2,42 καὶ 5,15 'μύλ-λα Κάμπ. Κύπρ. Μεγίστ. Νίσυρ. Ρόδ. Σύμ. Τῆλ. — ΧΠαλαίσι. Θάνατ. Εἰρήν. 9.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. ἄμυλον. Περί τοῦ τύπ. ἀμύλα, ὅστις ἐσχηματίσθη κατὰ τινα ἀναλογ. μεταπλασμόν, πβ. κρέμα, τσίπα κττ., ἰδ. Κορ. Ἀτ. 2,42 καὶ 5,15 καὶ ἈνθΠαπαδόπ. ἐν Λεξικογρ. Ἀρχ. 5 (1918/20) 128 κέξ. Πβ. καὶ ΑΣακελλάρι. Κυπριακ. 2,659. Ὁ τύπ. καὶ παρὰ Σομ., ὁ δὲ τύπ. 'μύλ-λα καὶ παρὰ Μεουρσ. καὶ Δουκ.

1) Λεπτὴ κόνις ἀλεύρου Καλαβρ. (Μπόβ.) Συνών. καταστατό, νισεσιές. 2) Τὸ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ βρασμένου γάλακτος σχηματιζόμενον λιπῶδες παχὺ στρώμα κατὰ τὴν ψύξιν αὐτοῦ, πῖαρ Χίος — Λεξ. Λάουνδ. Περίδ. — Κορ. ἐνθ' ἀν. Συνών. καϊμάκι, τσίπα. Πβ. ἀνθό-γαλα. β) Ὁ ἐπίπαγος τῆς ἀσβέστου Χίος. 3) Τὸ λίπος ζῆφου καὶ πρὸ πάντων χοίρου Κάμπ. Κύπρ. Μεγίστ. Νίσυρ. Ρόδ. Σύμ. Τῆλ. — ΧΠαλαίσι. ἐνθ' ἀν.: Ἡ 'μύλ-λα τοῦ δοῖρου ἐν' περὶτον καλὴ 'πὸν τὴν 'μύλ-λαν τοῦ τραοῦλ-λου (περὶτον = περισσότερον, τραοῦλ-λος = τράγος) Κύπρ. Τὸ φαεῖν μας ἐν' μετὰ τὴν 'μύλ-λαν τοῦ δοῖρου αὐτόθ. || Φρ. Μετὰ τὴν 'μύλ-λαν μου τηγανίζεις τὸ φλαντζίν μου (διὰ τοῦ ἰδίου μου λίπους τηγανίζεις τὸ ἡπάρ μου. Ἐπὶ φρικτῶν βασάνων) αὐτόθ. || Παροιμ. Νηστεύκομεν τὸ λαρτὶν τῶν τρώμεν τὴν 'μύλ-λαν (λαρτὶν = πάχος, λίπος συνήθως τοῦ προβάτου. Ἐπὶ ἀνελικρινούσ) αὐτόθ. || Ποίημ.

*Ἐλεγεν, ἔρωτα πικρὴ, γιὰτὶ με βασανίζεις,

'ς τὴν 'μύλ-λαν μου τὸ κρέας μου γιὰτὶ τὸ τηγανίζεις;

ΧΠαλαίσι. ἐνθ' ἀν.

***ἀμυλόβρεγμα** τό, 'μυλ-λόβρεμαν Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ρ. *ἀμυλόβρεχω.

Τὸ νὰ πίπτῃ λεπτὴ καὶ ἀραιὰ βροχή. Συνών. ἀμυλοψιχάδισμα, ἀμυλοψιχάδισμα, ψιχάλισμα. Πβ. ἀμυλοψιχάδι, ψιχάλα.

***ἀμυλοβρέχω**, 'μυλ-λοβρέχω Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. *ἀμυλά καὶ τοῦ ρ. βρέχω.

1) Ἀπροσ. πίπτει λεπτὴ καὶ ἀραιὰ βροχή. Συνών. *ἀμυλοψιχαδίζω, ψιχαλίζω. 2) Ἡ μετοχ. 'μυλ-λοβρεμένος, ὀλίγον τι ὑγρός: Ἐβκαλεν τὸ πονκάμισόν του, γιὰτὶ ἐνι 'μυλ-λοβρεμένον 'πὸν τὰ νερά. Συνών. *ἀμυλός. Πβ. ἀμυλιάζω (II).

***ἀμυλογελῶ**, 'μυλ-λογελῶ Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. *ἀμυλά καὶ τοῦ ρ. γελῶ.

Ὀλίγον τι γελῶ, ὑπομειδιῶ.

***ἀμυλόδρωμα** τό, 'μυλ-λόδρωμαν Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ρ. *ἀμυλόδρωνω.

Ἐλαφρὰ ἐφίδρωσις.

***ἀμυλοδρώνω**, 'μυλ-λοδρών-νω Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. *ἀμυλά καὶ τοῦ ρ. ἰδρῶνω, παρ' ὁ καὶ 'δρῶνω.

Ἐλαφρῶς, ὀλίγον τι ἰδρῶνω: Ἀρκίνησεν νὰ 'μυλ-λοδρῶνῃ τὸ μωρόν, 'εν-νὰ τὸ ἀφήσῃ ἢ βράστῃ. Μέν-ι-στέκης 'μυλλοδρωμένος 'ς τὸν ἀέραν. || Ἄσμ.

Τὸ ἢ φούχτα μου 'μυλ-λόδρωσε τὸ 'ἐν μπορ' ἀποθυμᾶνω (δὲν μπορῶ νὰ ξεθυμᾶνω).

ἀμυλοκέρι τό, ἀμάρτ. 'μυλ-λοτῶεριν Κύπρ. — ΔΛι-πέρι. Τζιυπρ. τραοῦδ. 3,56.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀμύλα καὶ κερι.

Κηρίον ἐκ λίπους: Ποίημ.

Νὰ λυγῇ, νὰ στάσ-σῃ ἢ φτωγῇ σὰν 'μυλ-λοτῶεριν π' ἀφτει, νὰ καρτερεῖ τὸν θάνατον μερόνυχτα πκρόν νὰ 'ρτῇ.

Συνών. ἀλειμματοκέρι, ξυγγοκέρι.

***ἀμυλόπιττα** ἦ, 'μυλ-λόπιτ-τα Κύπρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἄμυλο, παρ' ὁ καὶ 'μύλ-λα, καὶ πίττα.

Πίττα κατασκευαζομένη διὰ λίπους χοιρινού: Σήμε-μερα ἐκάμαμεν 'μυλ-λόπιτ-ταν 'πὸ τὴν 'μύλ-λαν τοῦ δοῖρου. || Παροιμ. Μετὰ τὰ 'μυλ-λοσφοντζίσματα 'ἐν κάμνουσιν 'μυλ-λόπιτ-τες (ἐπὶ τοῦ προσπαθοῦντος ἐξ ὀλίγων καὶ εὐτελῶν μέσων νὰ κάμῃ τι ἄξιον λόγου).

***ἀμυλὸς** ἐπίθ. 'μυλ-λὸς Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄμυλο, παρ' ὁ καὶ 'μύλ-λα.

Ὁ ὀλίγον τι ὑγρός, νοτερός: Τὰ ροῦχα ἐν' 'μυλ-λὰ ἀκόμα, 'ἐν ἐστεγνώσαν καλὰ. Τὸ σιτάρην ποῦ ἐπλύν-ναμεν 'ἐν ἐστεγνώσαν καλὰ τὸ 'ἐν' 'μυλ-λόν. Συνών. 'μυλ-λοβρεμέ-νος (ἰδ. *ἀμυλόβρεχω). Πβ. ἀμυλιάζω (II).

***ἀμυλοσφόνγισμα** τό, 'μυλ-λοσφόντιστα Κύπρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἄμυλο, παρ' ὁ καὶ 'μύλ-λα, καὶ σφόν-γισμα.

Συνήθως ἐν τῷ πληθ., τὰ ἀποξύσματα τοῦ ἀπομένον-τος λίπους ἐπὶ τῶν τοιχωμάτων βουτυροδοχείου: Παροιμ. Γυρεύκει νὰ κάμῃ πίτ-τες μετὰ τὰ 'μυλ-λοσφοντζίσματα (ἐπὶ τοῦ πειρωμένου ἐξ ὀλίγων καὶ εὐτελῶν μέσων νὰ κάμῃ τι ἄξιον λόγου). Πβ. *ἀμυλόπιττα.

***ἀμυλόχλωρη** ἦ, 'μυλ-λόχλωρη Κύπρ.

Τὸ θηλ. τοῦ ἐπιθ. *ἀμυλόχλωρος οὐσιαστικο-ποιηθέν.

Ἡ νωπὴ μυζήθρα ἢ μήπω ξηρανθεῖσα. Συνών. ἀνα-δερεῖ (ἰδ. ἀναδερός).

***ἀμυλοψιχάδι** τό, 'μυλ-λοψιχάδιν Κύπρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἄμυλο, παρ' ὁ καὶ 'μύλ-λα, καὶ ψιχάδι.

Ἡ λεπτὴ καὶ ἀραιὰ βροχή. Συνών. ψιχάλα. Πβ. *ἀμυλόβρεγμα.

***ἀμυλοψιχάδισμα** τό, 'μυλ-λοψιχάδισμαν Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ρ. *ἀμυλοψιχαδίζω.

